

[Bo Kristensen]

Ja, nu fik jeg jo lidt af et svar af fru Lilli Gyldenkilde, som fortæller mig, at problemet er, at efter det femte år går man ned på en reduceret dagpengesats. Vi har endnu ikke fået at vide: hvad er alternativet? Er det således, at SF forestiller sig, at man kan være arbejdsløs til fuld betaling fra man er 20 til man er 60? Det vil jeg også spørge hr. Kaj Poulsen om, fordi han repræsenterer partiet, der havde en arbejdsminister, der i 1979 fra denne talerstol sagde, at man ikke varigt kan gå på en sats, der er 90 pct. af en arbejdsindkomst. Det problem er altså ikke løst, og vi får ikke alternativer, vi får kun overbudspolitikken på disse felter.

Vi hører, at de partier er meget interesserede i uddannelsstilbud. Vi hører ikke en eneste positiv bemærkning om, at dette initiativ er til at bygge på, men vi får at vide, at de midler, der er afsat, langtfra er tilstrækkelige. Skal vi nu ikke gå i gang, når der oven i købet fra regeringens side er lavet en aftale om, at hvis ikke de penge strækker til, så er vi klar til at komme med flere? Det er da den mest positive udgangsposition for hele uddannelsesområdet. Vi venter jo også på, at der decentralt bliver foretaget en vurdering af, hvad det er for nogle uddannelser, man geografisk har behov for, i samarbejde mellem de ledige og de institutioner, som skal stå for disse uddannelser. Det er da klart, at vi ikke centralt kan styre dette. Det må afhænge af hvert enkelt områdes behov.

Fru Jytte Andersen siger, at det er i modstrid med udtalelser i den tidligere debat, men jeg forstod på fru Jytte Andersen, at også hun er kritisk over for det uddannelsessystem, vi foreslår her. Det interesserer mig meget at høre: har vi ikke en forpligtelse til at snakke om andet end økonomi i disse sager? Der er kvinder, der er gået ud på arbejdsmarkedet som 16-17-årige efter 7.-8. klasse, og det er vores forpligtelse at løfte dem op. Det giver forslaget mulighed for. Det har intet med magisterordninger at gøre. Det er også dem med 9.-10. klasse, vi skal have løftet op, og vi skal have bragt det sammen med EFG-området i forhold til bl.a. de brancher, jeg nævnte, som ville stå over for ekspansion inden for den nærmeste tid.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Hr. Bo Kristensen ved udmærket, hvad det er, der skal til. Det går ikke med denne slags lappeløsninger. Det, vi skal, er at sige til hinanden: vi får ikke fuld beskæftigelse i overskuelig fremtid. Vi bliver nødt til at få arbejdstiden sat ned og fordelt arbejdet på en anden måde end hidtil.

De, der nu står og udtaler sig med store armbevægelser om, hvor strålende dette forslag er, er de samme, som i øjeblikket lægger gift for overenskomstforhandlingerne på arbejdsmarkedet ved at sige 2 pct. til støtte for Dansk Arbejdsgiverforening, sådan at man på forhånd ved, at det ikke bliver muligt at få en ordentlig arbejdstidsnedsættelse, som kunne hjælpe på denne situation, så vi fik nogle flere i arbejde og fik reduceret arbejdsløsheden. Det er det, der skal til. Det er det ene, jeg vil sige.

Det andet er, at selvfølgelig må vi betale en ordentlig arbejdsløshedsunderstøttelse. Hvis vi ikke er i stand til at medvirke til, at dette samfund kan beskæftige dette samfunds mennesker, som ønsker at arbejde, så må vi tage det på os som et kollektivt ansvar og give en rimelig understøttelse. Jeg gad nok vide, om de arbejdsløse virkelig kunne genkende indholdet af de bemærkninger, som hr. Bo Kristensen kom med om, at det var overbudspolitik, når man ville fastholde, at arbejdsløse – og især langtidsarbejdsløse – som har været udsat for nedskæringer i deres sociale liv på grund af dårlig økonomi, skulle have lov at bibeholde 90 pct. af tidligere indtjening. Jeg kan forsikre, at de arbejdsløse ikke føler det som overbud, at man vil fastholde, at de skal have en ordentlig understøttelse.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Hr. Bo Kristensen bliver ved med at fremture, selv om jeg har svaret indtil flere gange, både sidste gang og forrige gang, hvor jeg til sidst måtte konstatere, at det altså er beklageligt, at der er nogle mennesker her i huset, der kun vil bruge hovedet til at holde ørerne fra hinanden med. De vil ikke høre efter, hvad der siges at alternativet er. Så må vi jo bare beklage, at det forholder sig sådan.

Socialdemokratiet har sagt, at vi ikke mener, at mennesker på livstid skal gå på 90 pct.-satsen, på 90 pct. af den hidtidige løn,